

မြနန်းရှင်
နုလုံးသားပုံရိပ်ရှင်

"ဒင်း ... ဒေါင်"

အခန်းတံခါး ဘဲလ်မြည်သံကြောင့် 'မဟာနွယ်ဇင်'၏ 'မာမီ'က သူမ တရားထိုင်ချိန် ပြည့်ပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ကိုယ်ကာယ လေ့ကျင့်ခန်းများ အပြီး၊ ယခုကဲ့သို့ ယောဂလေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် သူမ၏ စိတ်သမာဓိကို လေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် သူမ ၏ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစား ထိန်းချုပ်ကာ 'မဟာနွယ်ဇင်'၏ ကျန်းမာရေးအတွက် နေ့စဉ် ပုံမှန် ဆောင်ရွက်ချက် ဖြစ်သည်။ ။ နံနက်ခင်းစာ ကော်ဖီသောက်သုံးရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ကြောင်း သူမ၏ မာမီက အခန်းအပြင်မှ ထပ်မံ လူခေါ်ဘဲလ်ကို နှိပ်၍ ခေါ်နေပြန်လေပြီ။

"ဒင်း ... ဒေါင်"

သည် တစ်ခါမှာ တော့ ရှူရှိုက်နေသော တင်ပျဉ်ခွေ အနေအထား ခန္ဓာကိုယ်အား အသာအယာ အကြောအားလျော့ကာ မျက်လုံးကို အသာ အယာ ဖွင့်လိုက်ပြီး ဒူးနှစ်ဖက်ပေါ် ဖြန့်တင်ထားသော လက်ဝါးနှစ်ဖက် ကို လက်သီးဖွဖွ ဆုပ်လိုက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်အား တင်ပျဉ်ခွေ အနေအထား မှ ယိုင်လဲမသွားအောင် ထိန်းမတ်ရင်း မတ်တတ်ရပ်အသွင် ပြောင်းရပ် လိုက် လေတော့သည်။ ။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ရင်းမှ ပင်

"ရက်(စ်) မာမီ ..."

ဟု ပြန်ထူးရင်း အသံပေးလိုက်ရသည်။ ။ နို့မို့ ဒုတိယအကြိမ် တံခါး ဘဲလ် မြည်သံနှင့်အတူ မာမီကိုယ်တိုင် တံခါးဖွင့်၍ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်

လာပေတော့မည်။

ချွေးစို့နေသော အင်္ကျီလဲရန် အဝတ်လဲခန်းသို့ အမြန်ဝင်ကာ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ (Snow Tower) အကြီးစားဖြင့် သုတ်သင် သန့်ရှင်းစေကာ အဝတ်စားလဲပြီး ထမင်းစားခန်းသို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ ။

"ဟိုင်း ... ဘေဘီဒေါလ်"

"ဟိုင်း မာမီ"

"မောနင်း ဘေဘီဒေါလ်"

"မောနင်း ဒက်ဒီ"

နှုတ်ဆက်သံများ နှင့်အတူ ‘မဟာနွယ်ဇင်’တို့ မိသားစု၏ နံနက်ခင်း ကော်ဖီသောက်ခြင်း အလုပ်ကို စတင်ကြမြဲ ဖြစ်လေသည်။ ။

သူမ အလွန်ကြိုက်သော နို့မလိုင်နှင့် ပေါင်မုန့်ကို မာမီက အဆင်သင့် စီစဉ်ထားပေးလေသည်။ ။ ကော်ဖီနှင့် မုန့်ကို စားနေရင်းမှ

"ဘေဘီဒေါလ် ကျောင်းကိစ္စတွေလည်း ပြီးပြီ၊ အနာဂတ်အတွက် ဘာတွေ စီစဉ်ထားသလဲ"

သူမဒက်ဒီ၏ စကားလုံးများကြောင့် သူမ အထူးအဆန်းသဖွယ် မျက်ဝန်းလေး ပြူးကြောင်ကြောင်ဖြင့် ပြန်ကြည့်ရင်း ...

"ဒီနေ့ အလုပ်ထွက်ရှာမလားလို့ ဒက်ဒီ"

‘မဟာနွယ်ဇင်’ ၏ စကားကို သူမ၏ ဒက်ဒီမှ ကျေနပ်စွာ ပြုံးရင်း...

"မင်းအတွက် အလုပ်တစ်ခုပေးမလို့ ၊ ဒက်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီက စဉ်းစားထားတယ်"

ဒက်ဒီစကားကြောင့် ‘မဟာနွယ်ဇင်’ တစ်ယောက် ကလေးငယ် မုန့်

ရသကဲ့သို့ ဝမ်းသာသွားရှာသည်။ ။

"အလို ... ဘုရားရေ ..." ဟု ဝမ်းမြောက်စွာ ရေရွတ်ရင်း သူမ မာမီ၏ လက်မောင်း တုတ်တုတ်ကြီးကို လှမ်း၍ သူမလက်မောင်း နှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည် အထိပင်။

သူမ သင်ကြားထားသည် က အရှေ့တိုင်း ဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ယူထားသူဖြစ်၍ သူမ ဒက်ဒီတို့ ဖက်စပ် တည်ထောင်ထားသော စားသောက်ကုန် လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီနှင့် လုံးဝ အဆက်အစပ် မရှိသည့်အတွက် အံ့လည်း အံ့ဩနေမိလေသဖြင့် ...

သူမ၏ ဒက်ဒီက စကားကို တစ်လုံးချင်း အေးဆေးစွာ ရှင်းပြလေသည်။ ။

"ဒက်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီက မြန်မာပြည်နဲ့ ဖက်စက်လုပ်ဖို့ ဘေဘီဒေါလ်ကို ကုမ္ပဏီရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် စေလွှတ်နိုင်ဖို့ အကြံပြုထားတာ။ သဘောတူမှု ရပြီလေ။ ဒက်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီအတွက် မြန်မာပြည်ရဲ့ အကြီးစား ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုနဲ့ စက်ရုံ ငှားရမ်း လုပ်ကိုင်နိုင်ရေး အတွက် စာချုပ်ချုပ်ဖို့ အကြမ်းအားဖြင့် သဘောတူချက် ရပြီ။ အခု 'ဘေဘီဒေါလ်' က အရှေ့တိုင်း ဘာသာနဲ့ ကျောင်းပြီးထားသော မြန်မာပြည်သွားနိုင်ဖို့ အဆင်ပြေနိုင်တယ်လေ ..."

"ရုံးလုပ်ငန်းစဉ် ဘာမျှ မသိဘဲနဲ့ ရပါ့မလား ဒက်ဒီ"

"Management ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီမှာ နှစ်လလောက် လုပ်အားပေးလက်တွေ့ ကွင်းဆင်း အလုပ်သင်အဖြစ် ဒီကနေ့ကစပြီး ဒက်ဒီနဲ့ အတူ ရုံးတက်ရုံးဆင်း လုပ်ရပါမယ်"

"အို ... ရက်စ်ဒက်ဒီ Thank you ဒက်ဒီ"

အကြိမ်ကြိမ် ဦးညွတ်လျက် သူမ ပျော်ရွှင်စွာ လက်ခံလိုက်မိတော့
လေသည်။ ။

"ကဲ ... အလုပ်ဝင်နိုင်ဖို့ မာမီသမီးကို ရုံးပိုင်းဆိုင်ရာ အထောက်အကူ
ပစ္စည်းတွေ ကူညီပြီး ပံ့ပိုးပေးလိုက်ပါ။"

ဒက်ဒီက ပြောဆိုပြီး ထွက်သွားလေသော အခါ သူမနှင့် သူမ၏ မာမီ
တို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်ကာ ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုတို့ နှိုင်းဆစရာ မရှိ
အောင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရလေတော့သည်။ ။

***

‘မြန်မာပြည်’တဲ့ ...။

သူမ ‘မြန်မာပြည်’ သို့ အလွန်အမင်း လာချင်သူဖြစ်၍ အရှေ့တိုင်း
ဘာသာရပ်ကို အထူးပြု ယူခဲ့ရပါသည်။ ။ သူမ မျှော်လင့်တပ်မက် ခဲ့ရ
သော မြန်မာပြည်သို့ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ရောက်ဖူးချင်သည်။ ။ စိတ်အာရုံ
မှာ ကလည်း ဖမ်းစားနေသည်။ ။

သူမ၏ ဒက်ဒီနှင့်မာမီတို့ လက်ထပ်ပြီး ကတည်းက အမေရိကားသို့
ထွက်လာကြသည် မှာ အနှစ် သုံးဆယ်ပင် ကာလတိုင်ခဲ့ပေပြီ။

ဒက်ဒီ၏ အလုပ်ကိုင် ကြိုးစားမှုကြောင့် စားသောက်ကုန်
ထုတ်လုပ်မှု ကုမ္ပဏီတစ်ခု တည်ထောင် လာနိုင်ရင်း ဈေးကွက်စီးပွား
ရေး ဖွင့်ခဲ့သည် မှာ အရှေ့အာရှတစ်ခွင်တွင် မြန်မာပြည်တွင် သာ ဖွင့်လှ

စံရန် ကျန်ရှိပေတော့သည်။ ။

ဒက်ဒီနှင့် မာမီတို့ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ထွက်လာခြင်း အကြောင်းပေါ် မူ တည်၍ မြန်မာပြည်ရှိ နှစ်ဖက် မိဘများ ဆွေမျိုးများက ဆွေပြတ်၊ မျိုးပြ တ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည် မှာ သူမ တစ်သက် ကာလပင် မကတော့ပေ။

ယခုတော့ မိဘရိပ်မှာ ခိုလှုံ့ပညာသင်ရင်းမှ ဒက်ဒီကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် ရရှိပုံကလည်း ထူးခြား ဆန်းကြယ်လှစွာ မြန်မာပြည်မှာ အခြေစိုက်၍ လုပ်ကိုင်ရပေတော့မည်။

ထိုအပျော်တို့ စီးဝင်မှုမှာ သူမ၏ အိပ်ခန်း အတွင်းသို့ ပြန်ရောက်လာ သော်လည်း ဟိုဘက်၊ သည် ဘက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်းက ပင် အပျော်တို့ မဆုံးနိုင်တော့ချေ။

"ဘေဘီဒေါလ် အချိန်မီ ပြန်ထားနော်"

"ရက်စံ မာမီ ..."

***

တစ်နေ့ကုန် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ စာရင်းဇယား ဆိုင် ရာများ ကဏ္ဍခွဲ၍ မှတ်သား လေ့လာရပေသည်။ ။

‘မြန်မာပြည်’ဆိုသည့် အားမှာ သူမအတွက် အားတစ်ခုဆိုတာ မနော ဓာတ်မှာ လှုပ်ကိုင် ဆွဲငင်နေသဖြင့် အလုပ်အတွက် ပင်ပန်းခြင်း မရှိပါ ပေ။

ညနေပိုင်း အလုပ်ဆင်းချိန် ပြီးသော်လည်း ဒက်ဒီရော မာမီပါ ကုမ္ပ

ဏီမှာ ကျန်ရှိနေခဲ့လေရာ ‘မဟာနွယ်ဇင်’ တစ်ယောက် အိမ်မှာ တစ်ဦး တည်း လွတ်လပ်စွာ စိတ်မနောလှိုင်းကို ဖွင့်လှစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ လား ...။

သူမ၏ အိပ်ရာအနီးမှာ အမြဲလို ချိတ်ဆွဲထားသော တယောသေတ္တာ ကို မယူကာ...။ တယောကို ထုတ်ကာ ထိုးချင်စိတ်ဆန္ဒက နိုးကြာ နေ လေသည် မို့ ...

တယောလေးကို ‘မ’ ထုတ်ယူကာ တယောပြားလေးကို ပခုံးထက်သို့ ညင်သာစွာတင်ရင်း ‘ဘိုးတံ’လေးနှင့် အသံစဉ်ညှိကာ သူမ၏ မာမီကိုယ် တိုင် သေချာ ကျနစွာ သင်ပေးထားသော မြန်မာသံစဉ် တစ်ပုဒ်ဖြစ်သော ‘စိမ်းရောင်စို’ သီချင်းလေးကို စွဲစွဲနစ်နစ် ထိုးနေမိလေတော့သည် ။

"တို့ မန္တလေး မြို့ကြီးရဲ့ ပတ်လည်ဗဟို ××× မှိုင်းပြာပြာ မှုန်ဝေ ဝေ ရေဇလာနဒီ မြစ်ညို ..."

ထိုသီချင်းလေးသည် မာမီသင်ပေးသော သံစဉ်များ ထဲတွင် သူမ အစွဲမက်ဆုံးသော သီချင်းသံစဉ်လေး ဖြစ်ပါသည် ။ သီချင်းလေးကို ဆွဲ ဆွဲငင်ငင် တီးခတ်ရင်း သူမ ယောဂကျင့်စဉ် ထိုင်စဉ်တိုင်း အာရုံပုံရိပ် များ စိတ်မနောမှာ စီးဝင်လာမှုသော ပုံရိပ်များကို သူမ၏ ပုံတူပန်းချီ ကား အဖြစ် ဖန်တီးထားသော ဆီဆေး ပန်းချီကားများ ပေါ်မှ ဖုံးအုပ် ထားသော ကတ္တီပါလိုက်ကာစလေးများကို မတင်လိုက်ပြီး ထပ်မံ ဈာန် ဝင်စားကာ ‘စိမ်းရောင်စို’ သီချင်းလေးကို အကြိမ်ကြိမ် ကျော့ကာ မရပ် မနား တယောသံ၌ နစ်မြော နေမိတော့သည် ။

အားရပါးရ ထိုးပြီးသော အခါကျမှ စိတ်လျော့ချကာ တယောပြား လေးကို ထွေးပိုက်ထားလိုက် ပြီးနောက် တစ်ခုသော ပန်းချီကား အနီး သို့ကပ်ကာ သက်ရှိသဖွယ် တိုးတိတ်စွာ စကားပြောမိလေ ပြန်သည် ။

"ရှင်ရှိနေတဲ့ တိုင်းပြည်ကို ကျွန်မ လာရတော့မယ်။ ကျွန်မ ရှင့်ကို တွေ့အောင် ရှာရတော့မယ် သိရဲ့ လား"

ငယ်စဉ်ကတည်းက အမေရိကားမှာ ကြီးပြင်းရသူမို့ မြန်မာစကားကို အသံဝဲဝဲလေးဖြင့် ပီသအောင် ကြိုးစား ထိန်းပြောလိုက်ရင်း သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ပန်းချီကားချပ်ရှေ့မှာ ပီတိပြုံးလေးများ ကပ်ငြိရင်း ကိုယ်တစ်ပတ်လှည့် ကြည့်နူးရိပ် ဖြာဝေစဉ် ...

"ဟင် ... မာမီ"

ဘယ်အချိန်ကတည်းက အိမ်ပြန်ရောက် နေမှန်း မသိသော မာမီက တိတ်ဆိတ်စွာ ပြုလျက် ရပ်ကြည့်နေတာ မြင်လိုက်ရသဖြင့် သူမ အံ့အားသင့် သွားရကာ ...

"ဟာ ... မာမီကလည်း "

ရှက်စနိုးဖြစ်သွားရှာသော သူမ ပုံစံကြောင့် မာမီက ပြုံးရယ်ကာ ...

"ထင်တယ် ... ထင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ ဘေဘီဒေါလ်တစ်ယောက် စိတ်လှုပ်ရှားပြီး တစ်ခုခု ဖြစ်နေပါဦးမယ်လို့ ဒက်ဒီက ပူပန်ပြီး အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်တာ ဟုတ်နေတော့တာပဲ ..."

"အို ... မာမီတို့ ထင်သလိုလည်း မဟုတ်လောက်ပါဘူးလေ"

သူမက ရှက်သွေးဖြာကာ ငြင်းချက် ထုတ်လေသော်လည်း သူမ၏ မြန်မာပြည်သို့ သွားချင်စိတ် ပြင်းပြနေတာ ဒက်ဒီရော မာမီပါ အသိဆုံး မဟုတ်ပါလား။

ကျောင်းနေစဉ် ကတည်းက ပန်းချီပညာကို အပိုဘာသာအဖြစ် သင်ယူထားခြင်းက သူမ၏ စိတ်အာရုံမနောသို့ တိုက်ခတ်လာသော အဆင်းသဏ္ဍာန်တို့ ကို အမြဲလို ပုံကြမ်း ရေးဆွဲဖြစ်ထားမိပြီး ...

အားလပ်သော အချိန်ပိုင်းများမှာ ယောဂကျင့်စဉ် စူးစိုက်ဝင်စား၍ အာရုံနိမိတ်ပုံတူများကို ကင်းဗတ်သားဖြူဖြူ ပိတ်ကားချပ်ထက်မှာ ရေးဆွဲ အသက်ဝင်စား လေတော့၏။

ခုတော့ မာမီကိုယ်တိုင် ထိုပန်းချီကားချပ်များအား တအံ့တဩကြည့်ပြီးနောက် ...

"ဘေဘီဒေါလ် ဒီလူပုံတွေက မြန်မာလူမျိုး အဝတ်အစားနဲ့ ပုံတွေပါလား"

"ဟုတ်တယ် မာမီ ...။ သမီး ယောဂကျင့်စဉ်ထိုင်တိုင်း အာရုံမှာ ရိုက်ခတ်လာတဲ့ ပုံရိပ်လှိုင်းတွေပဲ ရေးထားတာ"

ပန်းချီကားများကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ... မာမီမျက်ဝန်းများ သည် ပိုမိုစူးရှ လင်းလက် လာလေသည် ။ ထို့နောက် ...

"အို ... ဘေဘီဒေါလ် ..."

ပုံတူ ပန်းချီကားချပ် တစ်ခုရှေ့ဝယ် ရပ်ရင်း သူမကို အော်ခေါ်ကာ စကားပင် မဆက်နိုင်သေး...။ မျက်ရည်များ ဝဲကာ ဆို့နှင့်နေရှာပြီးနောက် ... အတန်ကြာလေးမှ

"ဒါ ဒါ ... မာမီရဲ့ ဒက်ဒီပုံ။ သမီးရဲ့ ဘိုးဘိုးပုံလေ ... ဒီပုံ ဘယ်က ရတာလဲ"

အံ့ဩတကြီး မေးလည်း မေးချင်စရာပင်။ ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဘဝတွေပြတ်ကာ ‘မဟာနွယ်ဇင်’ ဘဝတစ်လျှောက် အဘိုး၊ အဘွား ဆွေမျိုးများ ၏ ဓာတ်ပုံဆိုတာ တစ်ပုံတလေမှ မြင်တွေ့ဖူးခြင်း မရှိအောင် အစအနခြေရာ ဖျောက်ထားမှု အပေါ် သမီးဖြစ်သူ၏ စိတ်အာရုံမှာ ခြေရာကောက်မိနေပါ ရောလား။

ဆွေပြတ်၊ မျိုးပြတ်၊ ဘာသာခြားဘဝ ခံယူပစ်ထားခဲ့တာ သမီးတစ်
သက်ပင် ရှိချေပြီ။ သို့သော် မျိုးရိုး၊ ဗီဇ၊ ဘိုးဘွား အမွေဆိုတာ ကွယ်ဖျော
က်မရမှန်း 'ဒေါ်နွယ်ဇင်'တစ်ယောက် ကောင်းကောင်း ကြီး သဘောပေါ
က်နေမိသည်။ မာမိ့မျက်နှာပြင်အား အကဲခတ်ရင်း 'မဟာနွယ်ဇင်' တစ်
ယောက် နောက်ထပ် ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ဖွင့်လှစ်ကာ

"ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး မာမိ ..."

သူမ ... ထိုသို့ ပြသလိုက်စဉ်မှာ တော့ အံ့ဩခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းများ
ရေယှက်ကာ မှုန်မှိုင်းသွားသော မာမိ့မျက်ဝန်းများ ၊ ခန္ဓာကိုယ်အား မ
ယိုင်လဲအောင် မနည်း ထိန်းမတ်ထားရသော မာမိ့ပုံစံသည် ရုတ်ခြည်း
ပင် အားအင်ကုန်ခန်း ချညှံနဲ့ သူ့နှယ်ပင်။ ပြီးမှ တုန်ယင်သော လေသံ
ဖြင့် ...

"အံ့ဩစရာတွေချည်း လုပ်ပြနေပါလား ဘေဘီဒေါလ်ရယ် ..."

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ မာမိ ... ဟင် ..."

သိချင်ဇောဖြင့် မာမိ့ကိုယ်ကို ကိုင်လှုပ် မေးမိသည် အထိပင် ...။

"အဲ ... အဲဒါ ... ဟိုတုန်းက မာမိ့ရဲ့ ချစ်သူပုံ ဖြစ်နေလို့ပဲ ..."

"အိုး ... မိုင်ဂျေ ... ဘုရားသခင် ... အထူးအဆန်းမှ တကယ့် အထူး
အဆန်းချည်း ပါပဲလားနော်"

"ဒီပုံကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါ ဘေဘီဒေါလ်ရယ် သမီး ဒက်ဒီသိရ
င် အရမ်း စိတ်ဆိုးလိမ့်မယ်"

မာမိ့စကားကြောင့် သူမ ရေးဆွဲထားသော ပန်းချီကားအပေါ်
မြတ်နိုးစိတ်ကြောင့် နာခံရန် အလွန် ဝန်လေးနေပါတော့သည်။ ။

‘အနုပညာ’ စိတ်နှလုံး၊ ဝင်စားသူ၏ ခံစားမှုအပေါ် မာမီ နားမလည် နိုင်၍ ပြောခြင်း ဆိုသော်လည်း ...

ပန်းချီကား၏ ဆေးစက်ကျရာတို့ သည် စိတ်၏ အနက်ရှိုင်းဆုံး အာရုံလှိုင်းတွင် လာရောက် ရိုက်ခတ်လာသော ပုံရိပ်ဖြစ်သဖြင့် ပန်းချီဆရာ တစ်ဦးအတွက် ပန်းချီကား ခြယ်မှုန်းထားသည့် ဆေးတစ်စက်က သူမ၏ အသက်တမျှ မြတ်နိုးကြောင်း မာမီကိုယ်ချင်းစာ၍ နားလည်စေချင် ပါတော့သည်။ ။

သို့ဖြစ်၍ ဖြည်းညင်းစွာ ခေါင်းခါယမ်းပြကာ ...

"ဒက်ဒီ မသိအောင် သိမ်းထားပါရစေ မာမီရယ်နော် ..."

တောင်းခံတိုးလျှိုးခြင်း၊ မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ခွင့်တောင်း မိလေသည်။ ။

***

နောက်နှစ်လမျှ အကြာ ...

"ဘောဘီဒေါလ် ... စက်ရုံပိုင်းဆိုင်ရာ အတွက် သုံးလ လက်တွေ့ ဆင်းဖို့ ပြင်ဆင်ထားနော်။ ဒီကိစ္စတွေပြီးလို့ အရည်ချင်းစစ်ပြီးလို့ အိုကေ ရင် ဘောဘီဒေါလ် မြန်မာပြည် သွားရဖို့ သေချာပြီ ..."

"စိတ်ချပါ ဒက်ဒီ ဒက်ဒီမျက်နှာ မပျက်ရအောင် ကြိုးစား လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပါ့မယ် ..."

"ပေါ့ပေါ့ဆဆတော့ နေလို့ မရဘူးနော် ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံးရဲ့ ကိုယ်စားပြု သွားရမှာ မို့ အလွန် အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ နေရာဖြစ်လို့ အ

ဆပေါင်းများစွာ ကြိုးစား လေ့လာ သင်ယူစေချင်တယ် ..."

"အကြိမ်ကြိမ် ရဲ့စုံစွာ ကတိပေးပါတယ် ဒက်ဒီရယ် ...။ အောင်မြင်အောင် ကြိုးစား ထမ်းဆောင်ပျံ့မယ်လို့ "

"အေး ... ဒါမှ ဒက်ဒီသမီးကွ .. မြန်မာပြည်နဲ့ ပတ်သက်တာ သိသင့်သိထိုက်တာ မာမီကို မေးမြန်းပေတော့ ဟုတ်ပြီလား ..."

"ရက်စိတ် ဒက်ဒီ ..."

ဒက်ဒီဆီမှ မီးစိမ်းပြုပြီမို့ မရပ်မနား သိချင်သမျှ မာမီနားပူအောင် မေးရလေတော့သည်။ ။

"မာမီ ... မာမီရဲ့ ဒက်ဒီက ရှိသေးလားဟင်"

"အင်း ... ဘေဘီဒေါလ် တစ်သက်ရှိပြီ အဆက်အသွယ်တွေက ပြတ်တောက် နေတာ"

"ဒါဆို မာမီနေခဲ့တဲ့ လိပ်စာတော့ သိမှာ ပေါ့"

"အင်း ... အမှတ် (---)၊ ---- လမ်း"

"နေဦး မာမီ"

‘မဟာနွယ်ဇင်’တစ်ယောက် စာအုပ်နှင့် မှတ်တမ်းပြုကာ မာမီဆွေမျိုး၊ ဒက်ဒီဆွေမျိုး မှတ်ယူကာ ရေးလေသည်။ ။

"တွေ့အောင်ရှာပြီး သွားတွေ့လိုက်ပါကွယ် ... ခုလောက်ဆို စိတ်ဆိုးပြေလောက်ပြီ ထင်ပါတယ်"

"ဘာကြောင့် ဆွေခန်းမျိုးခန်း ဖြတ်ရတာလဲ ဟင် မာမီ ..."

"မြန်မာပြည် ရောက်တဲ့ အခါကျ သမီးလေး သိလာမှာ ပါကွယ် ... သွားနိုင်ဖို့ သာ ကြိုးစားပါ"

အလုပ်အတွက် မရပ်မနား ကြိုးစား သကဲ့သို့ နံနက်စောစောနှင့် ညစဉ် ယောဂကျင့်စဉ်ကိုလည်း ခန္ဓာအိမ် နွမ်းနယ်မှု လျော့ပါးစေရန် ပိုမိုထိုင်ဖြစ်လာပေရာ 'မဟာနွယ်ဇင်' ၏ သမာဓိအား မှတ်ဉာဏ်အားတို့ ပိုမိုကြည်လင်ကာ စိတ်အာရုံနက်ရှိုင်းစွာ တည်ကြည်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်မှု အရှိန် မြင့်မား လာလေသည်။ ။

ထိုသို့ ကျင့်၍ ထိုင်လိုက်တိုင်း အမြင်အာရုံမှာ ပူးကပ်သလို ခံစားရင်း ထိုပုံရိပ်များကို အမိအရ ဈာန်ဝင်စားကာ အပိုင်အနိုင် ဆွဲယူမိလေသည်။ ။

ထိုပုံရိပ်ရှင်ကပင် စားစားသွားသွား၊ အတွေးစိတ်များ စွာမှာ အရိပ်မဲ့သို့ လိုက်ပါနေသဖြင့် 'မဟာနွယ်ဇင်' ၏ ရင်ထဲမှာ နင့်နှင့်နဲနဲ ခံစားတိုးဝင် နေသည် မှာ အမှန်ပင်။

သူမ ရေးဆွဲခဲ့သော ပြုံးတစ်ခါ ရယ်လစ်လှည့် အမျိုးမျိုး ညှို့ယူဖမ်းစားလေသော ပန်းချီကားထဲမှ ပုံရိပ်ရှင်အား ကတ္တီပါစနီနီလေးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော်လည်း စိတ်အာရုံမွန်းကျပ်စဉ် တယောထိုးရင်း စိတ်အပန်းဖြေကာ ...

ထိုပန်းချီကားရှေ့မှာ စကားများ စွာ ဆိုမိစဉ် မာမီ မြင်တွေ့သွားကာ ...

"အင်း ... ဒီလူငယ်ရဲ့ ပုံစံမျိုး၊ မာမီတို့ ဆွေမျိုးထဲမှာ မရှိပါဘူး ... ဘယ်သူပုံများ လဲကွယ် ..."

"ဘယ်သူပုံလဲလို့ ပြောရမှာ အလွန်ခက်ခဲတယ် မာမီ ..."

"ဘယ်လို ခရီးသွားရင်း တွေ့လာတာလဲ"

"ဟင်း ဟင်း ... သူ့ကို တွေ့ရှိပုံက ဆန်းပြားနေတယ်"

"ဘယ်လို ..."

"ကျင့်စဉ်ထိုင်လို့ အာရုံကောင်းလာရင် သူ့မျက်နှာက အမြဲလို ရောက်ရောက်လာတာလို့ ပဲ မှတ်ထားပြီး ပုံတူရေးဆွဲထားတ မာမီ၊ ဒါ ပေမဲ့ ဒီပုံတူပိုင်ရှင်ဟာ သမီးအတွက် ထူးခြားစေမဲ့ လူသားတစ်ဦး ဖြစ် နေမှာ သေချာနေတယ် မာမီ ..."

"ဘေဘီရဲ့ ဖူးစာရှင် များ လားကွယ်"

"မပြောတတ်ဘူး မာမီရယ်။ မြန်မာပြည်သွားရင် တွေ့ဆုံရမဲ့ အာရုံ၊ ပုံရိပ်တွေပဲ ထင်ပါတယ် ..."

မာမီက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်ရင်း

"အင်း ... ဘေဘီဒေါလ်လေး ကံကောင်းပါစေကွယ်"

သူမအား နွေးထွေးစွာ ထွေးဖက်ထားရင်း ဆုတောင်းပေးခြင်းကို ကျေနပ်စွာ ခံယူလိုက်တော့သည် ။

***

တစ်စစနှင့် မြန်မာပြည်သို့ သွားရန် အချိန်တို့ နီးကပ် လာပါတော့သ ည် ။ လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ပြီး လေသောအခါ ဒက်ဒီရော မာမီပါ ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်ရင်း ...

ယွန်းသေတ္တာ အနီးထဲမှ အရာဝတ္ထုတစ်ခု ထုတ်ယူကာ ...

"ဒါ ... သမီးရဲ့ ဖွားဇာတာလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီမှာ ဆို မွေးစာရင်း Regis ter ပေါ့။ မြန်လာလို ဖွားဇာတာကတော့ သမီးရဲ့ မွေးနေ့၊ မွေးရက် အမှန်

ကို မှတ်သားထားတဲ့ အပြင် သမီးရဲ့ ကံကြမ္မာကိုလည်း ရာသီစက်ဝန်း
တွေနဲ့ ဟောချက် ပြုထားတာပေါ့ကွယ် ..."

ကမ်းပေးလာသော အရာကိုယူရင်း

"ထန်းဖူးမှာ ကညစ်တံနဲ့ ရေးရတာ မြန်မာတို့ ရဲ့ ရှေးထုံးရိုးရာ ဗေဒ
င်ပညာပဲ သမီးရဲ့ ..."

"အို ... တကယ်ပဲ ... 'မဟာနွယ်ဇင်'ဟာ မြန်မာဆန်တဲ့ အမည်ပါ
လား"

"မြန်မာပြည်ကို ပို့ဆောင်ပေးတဲ့ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီကို ကျေးဇူး အထူး
တင်မိပါတယ်"

"သိပ်လည်း ကျေးဇူးတင် မနေနဲ့ ဦး၊ မြန်မာပြည်မှာ နေကြည့်ပါဦး
နော်"

"ဟာ မာမီကလည်း ရေမြေခြားပေမဲ့ သွေးက စကား အမြဲ ပြောပါ
တယ်နော်၊ ခုတောင် မာမီ သင်ပေးလို့ မြန်မာဆန်ဆန် နေတတ်၊ ပြော
တတ်၊ ဆိုတတ်တာကို ကြည့်ပြီး သိနိုင်ပါတယ်နော်"

"ဟုတ်ပါပြီ ...။ ဘေဘီဒေါလ်က ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အစစ လုပ်ရ
ည်ကိုင်ရည် ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး မြန်မာပြည်ကို တစ်ဦးတည်း
အရင် ပို့လွှတ်လိုက်တာနော်"

"ယုံကြည်ပါ ဒက်ဒီရယ်။ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည် ပေးစေချင်ပါတယ်
..."

"ဟုတ်ပါပြီ။ ပစ္စည်းတွေ ယူဆောင်ဖို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားပါနော်
..."

"ရက်စ် ..."

အမိန့်နာခံသော တပည့်လက်သား တစ်ဦးပမာ ပြောကာ အရိုအသေ
ပေးသဖြင့် ဒက်ဒီရော မာမီပါ သဘောကျစွာ ရယ်မော နေလေ
တော့သည်။ ။

***